

Vielä lukemisesta

05.03.2008 - 18:50

Deadline on toisaalta kammottava asia, mutta toisaalta helpotus – kun on deadline, tiedät että jutut on yksinkertaisesti väännettävä siihen mennessä. On pakko, jos aikoo saada ne lehteen. Tekemättä jättäminen ei ole vaihtoehto.

Nyt on Kirjakahvilan jutut tehty. Tiukka kausi jatkuu edelleen, jotenkin kirjoittaminen vaan tuntuu vaikealta. Mutta jutut on siitä huolimatta tehty. Helpotus.

Vielä lukemisesta. Tulin kiinnittäneeksi erityistä huomiota siihen millä tavalla luen, kun nyt luin ja kirjoitin Kirjakahvilan juttuja. Lukemisprosessi on tosiaan selvästi erilainen kuin mitä se on ns. vapaa-ajan kirjojen kohdalla. Huomasin käänteleväni sivuja hiiren korville sitä mukaa kun sellaisia sivuja tuli eteen, jotka tuntuivat olennaisilta kritiikin kirjoittamisen kannalta. Vaikkakin kritiikkiä kirjoittaessa harvoin mm. käytän suoria lainauksia tekstistä. Siitä huolimatta merkitsen tärkeältä tuntuvia sivuja muistiin. Tällä kertaa en kirjoittanut kirjoista muistiinpanoja, mutta joskus teen niitäkin – tärkeältä tuntuvien sivujen merkitseminen tai muistiinpanojen tekeminen auttaa kovasti ajatusten jäsentelyssä kritiikkien kirjoittamista silmällä pitäen. Sitä kuvittelee muistavansa tärkeältä tuntuvat asiat, mutta eipä sitä aina välttämättä muistakaan. Harvoin kirjoitan muistiinpanoja kirjoista, joita luen omaksi ilokseni. Sivuja merkitsen joskus, joskus jopa merkintöjä varten tarkoitettulla tarrapaperilla, mutta koska en sellaista tällä hetkellä omista, jouduin turvautumaan hiiren korviin (syntiä, tiedän sen! Kirjan sivuja ei saisi pilata taittelemalla niitä...).

Lienee syytä korjata pientä lapsusta, joka pääsi livahtamaan toissakertaiseen blogimerkintään: sanoin jotakin siitä, että luen vapaa-ajan kirjat kannesta kanteen. Ihan kuin en lukisi myös arvosteltavia kirjoja? No kyllä luen nekin. ;) Ja tosiaan syynään kannetkin, sekä paperiset että kirjan varsinaisen kovan kannen vielä siihen päälle. Sekä erilaiset sisä- ja välilehdet ja mahdolliset lähdeluettelot.

Toinen lapsus oli jälkiprosessointi josta puhuin: jo toissakertaista blogimerkintääni kommentoidessani tajusin että prosessointi alkaa jo silloin kun alan lukea työkirjoja, eikä vasta sen jälkeen kun ne on luettu, kuten blogimerkinnässäni kirjoitin. Tällä hetkellä tuntuu siltä, että tämä on se suurin ero ns. työkirjojen ja vapaa-ajan kirjojen lukuprosessien välillä: tekstin prosessointi ei ole samalla tavalla läsnä vapaa-ajan kirjoja lukiessani.

Toissakertaiseen blogimerkintään liittyvien kommenttien yhteydessä tuli esille myös ns. amatööri- ja ammattilaislukijan eli pro-lukijan välinen ero. Jäin miettimään tuota erottelua, ja sitä kuinka vaikeaa minun on loppujen lopuksi kommentoida asiaa pääasiassa taustastani johtuen: viime kesänä kävimme eräiden ystävien kanssa kirjallisuuteen liittyvän keskustelun, ja jossakin vaiheessa joku totesi minulle että "ethän sinä ole keskiverto lukija". Kommentti viittasi kirjallisuuden opiskeluun ja kaikkeen kirjallisuuteen liittyvään tietoon joka matkan varrella on tarttunut mukaan. Ja niin kai asia sitten on, jos lähdetään erottelemaan ammattilaisia mm. sillä perusteella mihin kukakin on koulutunut ja mitä kukakin tekee työkseen. Alalle kouluttautuminen ja alan töiden tekeminen tekee meistä kaikista ammattilaisia omalla sarallaan – vähitellen. Kukaan ei kuitenkaan synny ammattilaiseksi. Olen edelleen sitä mieltä, että lukemista ja kirjoittamista voi opiskella, ja pitääkin opiskella (koska ne ovat tärkeitä asioita!), mutta tie on pitkä, ja harva meistä on se kuuluisa seppä jo syntyessään. Lahjakkuus on asia jota toisilla on enemmän kuin toisilla, mutta kuinka lahjakkuus loppujen lopuksi määritellään on taas asia erikseen, ja eiköhän ns. "vähemmän lahjakkaatkin" voi oppia lukemisen ja kirjoittamisen taitoa siinä missä muutkin. Koska oli asia miten tahansa, pitää näitäkin taitoja harjoitella: lukutaito kehittyy mitä enemmän lukee, ja samoin on myös

kirjoittamisen laita. Puhun kirjoittamisesta lukemisen yhteydessä sen vuoksi, koska minä kytken nämä kaksi asiaa voimakkaasti yhteen mielessäni. Ne liittyvät konkreettisesti toisiinsa.